

всяка от тези ситуации. И накрая, но не по важност, а като резултат, разкриване мотивацията на всеки културен продукт и неговото осмисляне като културен текст.

Наследената и съхранена информация в контекста на конкретния културен пласт е осмислена във фолклорното знание, в което съществена роля играе митопоетичното мислене. Динамична позиция в това мислене има представата за сакралност. В голяма степен тя представлява специфичен синтез от наследени фолклорни знания и вярвания и знанията и вярата, съотносими с конкретен култ. Тази представа е определяща и за типологията на сакралните топоси, битувачи във фолклорната история, респективно и за ролята им в системата на сакралната топография. Роля на организиращи ядра пространството - селищното, локалното, регионалното, общоетническото, съотносима с процеса на организацията на пространството по свой модел, обхващащ най-общите черти от организацията на космоса в митологичните представи и от културата на етноса (Калоянов 1989:75) чрез номинация на най-важните обекти (Калоянов 1989:75; Калоянов 1991:169) с оглед маркиране на своето пространство. Изключителен определител в тази номинация е съхранената историческа и културна информация. Или казано иначе, нейното осъществяване е невъзможно без функцията на информационния код. Динамиката в развитието и жизнеността на сакралните топоси е в директна съотносимост с динамиката на неговото възпроизвеждане. И накрая, но не на последно място, проекцията на този код в сакралните топоси продуцира сакрализацията на пространството и етническата територия. Което е може би най-важното в градежа на сакралната топография.

Нейните съставни имат своя проекция в реалното пространство в категорична съотносимост с конкретиката на културния пласт. Но в случая определящо за тяхната позиция е осмислянето им във фолклорната история именно по степен на важност съобразно своята културна парадигма.